

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/146/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121516948
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6121516948.3

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka proti žalovanému: E., o zaplatenie 1.013,55 € s prísl. takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobcu proti výroku o trovách platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/146/2021- 99 zo dňa 21.02.2022, doručená súdu dňa 11.03.2022 s a z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Platobným rozkazom č.k. 11Csp/146/2021-99 zo dňa 21.02.2022 súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 197,38 Eur na účet zástupcu žalobcu do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu.

2. Dňa 11.03.2022 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým tento podáva sťažnosť voči výroku o trovách platobného rozkazu č.k. 11Csp/146/2021-99 zo dňa 21.02.2022, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom, z dôvodu, že predmetné rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť tak, že súd zaviazže žalovanú okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 85,64 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,04 s DPH. Žalobca má za to, že z jeho strany boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky. K uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 Vyhlášky. Žalobca je toho názoru, že ním uplatnená výška trov konania je správna, pričom ju súd v platobnom rozkaze nepriznal. Žalobca je zároveň názoru, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti.

Dňa 15. 6. 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Vyhláška“). V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy.

Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“

Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko zákon č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady

hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky, čím sa ako už žalobcu uviedol vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu.

V civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonómie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Ak však okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca si týmto dovoľí upriamiť pozornosť okresného súdu opätovne na samotnú dôvodovú správu k spornej novele Vyhlášky. V samotnom článku 7 civilný sporový poriadok normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka.

Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny.

Žalobca je toho názoru, že novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Porovnaním petitu žaloby s výrokom platobného rozkazu vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovené v celom rozsahu, t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/28/2021 z 29.04.2021: „Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom upravuje vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby. Úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena, sú vymenované v ust. § 13a citovaného zákona, pričom podľa § 13a ods. 1 písm. d) citovaného zákona odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi aj za úkon: predžalobná výzva Žalobca k podanej žalobe okrem iných listinných dôkazov priložil aj 2 výzvy na úhradu poistného doručené žalovaným, a to zo dňa 28.11.2019 a 13.05.2020, v ktorých žalované vyzval na náhradu poistného plnenia s nim stanovenej lehote s upozornením, že po márnom uplynutí termínu na plnenie v danej veci podnikne ďalšie právne kroky za účelom uspokojenia pohľadávky, ktoré výzvy podľa ich obsahu možno považovať za predžalobné výzvy v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z., za ktoré patrí žalobcovi odmena. Preto odvolací súd napadnutý platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 133,45 eur s DPH (prevzatie veci a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby), 3 režijné paušály k úkonom právnej služby vo výške po 12,74 eur a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 102 eur, celkovo v sume 540,57 eur.“

V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukazuje na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodit' plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo

je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je, alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia.

Podľa ust. § 121 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 98,68 € , pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle ust. § 250 CSP zrušil alebo zmenil tak, že zaviazal žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 85,64 € s DPH spolu s režijným paušalom vo výške 13,04 € s DPH.

3. Podľa § 239 ods. 1,2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

4. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

5. Podľa § 243 CSP, sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

8. Podľa § 250 ods. 1,2 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú

peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

13. Platobným rozkazom č.k. 11Csp/146/2021-99 zo dňa 21.02.2022, ktoré rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 197,38 Eur na účet zástupcu žalobcu do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu. Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o výške trov konania, ktoré účelne vznikli žalobcovi v predmetnom konaní, ako to vyplýva z daného súdneho rozhodnutia, dospel k záveru, že advokátovi žalovaného neprináleží odmena za úkon predžalobná výzva, nakoľko tieto trovy vznikli pred začatím súdneho konania. Ďalej si advokát žalovaného trovy vyúčtoval správne v súlade s vyhláškou.

14. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vhl.“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je do 165,97 eura 16,60 eura, nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura, nad 663,88 eura do 6.638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura, nad 6.638,78 eura do 33.193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1659,70 eura prevyšujúcich sumu 6.638,78 eura, nad 33.193,92 eura 489,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3.319,39 eura prevyšujúcich sumu 33.193,92 eura.

15 Podľa § 10 ods. 2 vyl., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

16. Podľa § 13a ods. 1, 2, 4 vyl., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) predžalobná výzva,
- e) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- f) vypracovanie právneho rozboru veci,
- g) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- h) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- i) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

Za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

17. Podľa § 15 vyhl., advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času.

18. Podľa § 16 ods. 3 vyhl., od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

19. Podľa § 18 ods. 3 vyhl., ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

20. Pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady trov konania úspešnej strane sporu, súd vychádza z predpokladu, že strana sporu trovy konania účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nemožno opomenúť, že účelom priznania náhrady trov konania nie je sankcionovať neúspešnú stranu sporu, ale nahradiť úspešnej strane tie náklady, ktoré na ochranu svojich práv v konaní nevyhnutne skutočne vynaložila. Preto je strana sporu povinná účelnosť trov konania preukázať a konajúci súd túto účelnosť preskúmať a posúdiť. Účelnosť trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z hľadiska, či boli tieto trovy vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania. Pojem „účelnosť“, je teda nevyhnuté chápať, ako určitú ochranu neúspešnej strany sporu pred hradením nákladov, ktoré nesúvisia s konaním, resp. pred ich nadbytočnosťou, či neprimeranosťou. Uvedeným spôsobom teda dochádza vo vzťahu k výške účelne vynaložených trov právneho zastúpenia k nepriamej aplikácii moderačného práva.

21. Preskúmaním súdneho spisu, ako aj špecifikácie trov predložených súdu zo strany advokáta žalobcu súd konštatuje, že advokát žalobcu si oprávnené uplatňuje odmenu za 2 úkony právnej služby, ktorá predstavuje trovy právneho zastúpenia Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. pozostávajúce z odmeny za 2 úkony právnej služby á 85,64 Eur s DPH (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - žaloba) a režijného paušálu 2 x 13,04 Eur s DPH, nakoľko predmetné úkony advokát žalobcu reálne uskutočnil za účelom ochrany práv svojho klienta počas konania na súde. Súd sa napriek tvrdeniu žalobcu stotožňuje s názorom vyššieho súdneho úradníka, že advokátovi žalobcu neprináleží odmena za úkon predžalobná výzva.

22. Advokát žalobcu nesprávne postupoval, keď si uplatnil právo na odmenu za úkon - predžalobná výzva, nakoľko tu súd poukazuje na zákonom stanovený časový interval, v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania a to obdobie od začatia konania až do jeho skončenia (§ 251 CSP). Ide o striktnú právnu úpravu, nepripúšťajúcu výnimky, ako napr. úkony bezprostredne súvisiace s konaním, no vykonané v čase pred začatím konania. Vzhľadom na predchádzajúce teda nemožno považovať výdavky strany, ktoré jej vznikli v čase pred začatím sporu, za trovy konania a je potrebné na ne prihliadať, ako na náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení, ktoré mal advokát žalovaného možnosť uplatniť si priamo v žalobe ako prislúšenstvo pohľadávky.

23. K sťažnostným dôvodom uvádzaným žalobcom vo vzťahu k nepriznaniu náhrady za predžalobnú výzvu - pokus o zmier zo dňa 16.07.2021 má sudca za to, že v tejto časti je rozhodnutie vecne správne s poukazom na § 251 CSP. Trovy konania, ktoré vznikli mimo časového rámca sporového konania, ktoré začalo podaním žaloby na súde dňa 13.10.2021, teda nespadá do uvedeného časového rámca zhodne s odôvodnením Civilného sporového poriadku, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kolektív strana 893 bod 4 Priama väzba na konanie, citát: „Zákon súčasne ustanovuje, že výdavky musia vzniknúť v konaní. Časový interval v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania je teda striktno ohraničený začatím konania (§ 156 CSP) a právoplatnosťou súdneho rozhodnutia ktorým sa konanie končí. V režime CSP sú z tohto dôvodu do značnej miery obmedzené podmienky aplikácie

pôvodnej judikatúry k § 137 OSP, ktorá pripúšťa začleniť do trov konania aj niektoré výdavky vzniknuté pred jeho začatím (napr. R14/1985).“ Z uvedeného dôvodu preto nepriznanie týchto trov považuje sudca za vecne správne.

24. Súd zároveň zastáva názor, že úkon - predžalobná výzva - pokus o zmier nesplnil svoj účel, nakoľko k zmiaru medzi sporovými stranami nedošlo a bola podaná žaloba na súd. Preto súd považuje tento úkon za neúčelný pre súdne konanie.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj citované ustanovenia zákona je v danom prípade nepochybné, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané správne, preto súd postupoval podľa § 250 ods. 1 CSP a sťažnosť žalobcu, ako nedôvodnú, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.